

[Bolvig]

den sædvanlige socialdemokratiske trang til centralisering.

At man skal være medlem af en arbejdsløshedskasse i 26 uger for at få dagpenge, lyder fornuftigt og besnærende, men vil vi ikke på lang sigt opnå, at alle melder sig ind i en A-kasse straks efter konfirmationen? Er det en fordel? Jeg ved det ikke.

Jeg kan umiddelbart tilslutte mig, at man kan modtage dagpenge i ferier, selv om retten ikke er optjent, at arbejdsgiverne fremover skal betale for ledighed omkring de anførte højtider, at vægringsbegrebet lempes for nægtelse af at modtage anvist arbejde, og at overskydende timer i én uge kan overføres til den eller de næste uger.

Derimod mener jeg, at der skal ofres megen tid på at drøfte spørgsmålet om de supplerende dagpenge. Det er fantastisk svært at finde frem til en retfærdig ordning, der bl. a. ikke vil ramme især kvinderne, hvorfor jeg tillader mig at foreslå ministeren at indkalde til en heldagsdrøftelse af dette meget komplicerede problem. Derfor mener jeg ikke, vi kan nå at færdiggøre lovforslaget til ikrafttræden den 1. april 1979. Jeg føler egentlig, at regeringen har haft tid nok til at gennemgå og udarbejde et forslag, for vi har jo ikke set ret mange ting fra regeringen hele efteråret igennem, så jeg ville ønske, vi havde haft dette komplicerede problem at diskutere i de måneder, hvor folkettinget har arbejdet i tomgang.

Jeg finder det retfærdigt at ændre arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen og har bemærket hensynet til de små virksomheder. Jeg beder dog ministeren overveje, om ikke det vil være rimeligt at betalingsfritage for 2 i stedet for 1 heltidsansat. Vi har jo lagt en række tyngende byrder på de mindre erhvervsdrivende, hvorfor vi godt kan bestræbe os på lettelser, hvor det er muligt.

Atter en gang lægger vi øgede byrder på den overanstrengte arbejdsformidling. Ministeren antyder en forøgelse af mandskabsstyrken, hvad jeg vil hilse med glæde. Bliver intentionerne i lovforslaget fulgt, vil vi i nogen udstrækning opnå den nærmere forbindelse mellem virksomhederne og AF-kontorerne, som jeg så ofte på det radikale venstres vegne har efterlyst. Vi kunne også støtte formidlingen, ikke mindst psykologisk, ved i langt større udstrækning at lade de offentlige stillinger besætte gennem denne.

Og sluttelig: Jeg har ved flere debatter i folkettinget bedt ministeren ændre 130 dages reglen; den er overordentlig uretfærdig og krænkende. Jeg havde håbet og troet, at ministeren ville benytte lejligheden til at fjerne denne uretfærdighed, men er blevet skuffet. Hvis ikke ministeren under udvalgsarbejdet kommer på bedre tanker, agter det radikale venstre at stille et ændringsforslag til lovens § 58, stk. 1. Jeg tror, der er et betragteligt flertal i folkettinget for at fjerne denne uforståelige uretfærdighed, og i det flertal inkluderer jeg faktisk arbejdsministeren.

Honoré (KrF):

Spørgsmålet om arbejdsløshedsdagpenge er et meget stort problem. Det er en statslig udgift på omkring 11 mia kr., og det lovforslag, vi har fået til behandling i dag, imødeser kun mindre justeringer, der skønsmæssigt vil kunne medføre en besparelse på kun ¼ mia kr. Der er derfor, som hr. Holm sagde, ikke tale om nogen egentlig reform, som i og for sig var nok så påkrævet.

Det er også en meget broget buket, der består af mange forskellige ting og mange forskellige bemyndigelser. Positivt for os at se er bl. a., at man i forslaget tager fat på misbruget af supplerende dagpenge, men vi vil gerne understrege, at et forsøg på at rette op på det ikke må gå ud over bestræbelserne på at skaffe et øget antal deltidsstillinger, som vi af familiepolitiske grunde selv lægger megen vægt på.

Positivt er for mig at se også forslaget om, at man skal overføre overskydende arbejdstimer fra den ene uge til den anden uge, så man kan reducere udbetalingen af arbejdsløshedsdagpenge i en sådan situation.

Det er også positivt, at forslaget præciserer, hvilke personer der ikke er berettiget til at modtage dagpenge.

Kristeligt folkeparti tager derimod afstand fra arbejdsministerens forslag om at forhøje A-kassernes medlemstal fra 1.000 til 5.000. Berettigelsen af en sådan forhøjelse med 500 pct. fremgår på ingen måde overbevisende af forslagens argumentation. Vi er imod en sådan centralisering og magtkoncentration.

Vi har også betænkeligheder ved, at 26 ugers arbejde skal finde sted efter opnåelse af medlemskab af en A-kasse. Vores betænkelighed går bl. a. på, at en A-kasse som Kri-